

Cum L-am găsit pe Cristos, singurul Mediator

Marturia fostului preot romano-catolic
Giovanni Zanon

M-am născut în 1910 în nordul Italiei ca fiu al unor părinți săraci, dar romano-catolici pioși. După ce cardinalul Rossi m-a hirotonisit la 29 iunie 1935 ca preot, am fost trimis în Statele Unite.

După câțiva ani am primit cadou de ziua nașterii un mic radio. Spre surprinderea și bucuria mea am putut prinde și câteva posturi protestante. De la bun început mi-au plăcut mesajele și cântecele lor. Ce m-a impresionat cel mai mult era marea importanță pe care predicatorii o dădeau Bibliei. Ei păreau să îndeplinească cu adevărat însărcinarea dată de Cristos: „*Să proclamați întregii creații evanghelia*“ (Marcu 16:15).

Deoarece voiam să dovedesc că eu, ca membru al Bisericii Romano-catolice, mă găseam acolo unde trebuie și că toți cei ce erau în afara acestei Biserici se găseau într-o mare eroare, am început să citesc cu seriozitate și cu rugăciune Biblia. Dar cu cât citeam mai mult din ea și cu cât mă rugam mai intens, cu atât mi-era mai limpede că eroarea este de partea Bisericii Romano-catolice.

În Evanghelia după Ioan am citit: „*Dar tuturor celor ce L-au primit le-a dat dreptul să devină copii ai lui Dumnezeu*“ (Ioan 1:12) și: „*Căci atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că L-a dat pe Fiul Său unic, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața eternă*“ (Ioan 3:16). Cu greu se putea exprima Biblia mai clar în chestiunea extrem de importantă a salvării noastre.

Învățăături pe care nu le-am găsit în Biblie

Nici măcar ca preot romano-catolic nu puteam ști cu siguranță dacă sufletul mi-era salvat și dacă voi petrece eternitatea alături de Dumnezeu. Treptat mi-am dat seama că zelul meu și faptele bune pe care le făceam ca preot nu mă puteau salva nici pe mine, căci am citit în Biblie: „*Căci din grație sunteți salvați, prin credință, și aceasta nu de la voi – este darul lui Dumnezeu; nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni*“ (Efeseni 2:8-9). Lucrul acesta mi-a zguduit credința în învățăturile romano-catolice pe care până atunci le crezusem orbește pe toate. Un catolic nu are de ales: ori acceptă fără rezerve și necondiționat ceea ce învață Roma, ori este excomunicat. Întrucât am început acum să am îndoieli în privința tuturor învățăturilor, am citit și mai atent ca mai înainte Sfânta Scriptură. Am descoperit că lucrarea pe care Iesus Cristos a făcut-o la cruce era perfectă: „*Pe baza acestei voințe suntem noi sfințiți prin sacrificiul corpului lui Iesus Cristos o dată pentru totdeauna*“ (Evrei 10:10). „*Căci, printr-o singură ofrandă, El i-a desăvârșit pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți*“ (Evrei 10:14). „*[Cristos], care nu are nevoie în fiecare zi, ca marii preoți, să ofere sacrificii mai întâi pentru propriile lor păcate, apoi pentru ale poporului, căci El a făcut aceasta o dată pentru totdeauna prin aceea că S-a oferit pe Sine Însuși*“ (Evrei 7:27). Jertfa de la liturghie, sacramentul spovedaniei și purgatoriul sunt deci complet inutile.

Du-te la Iesus în loc să te duci la Roma

Am înțeles limpede că toate învățăturile așa-zisei singure Biserici adevărate nu erau altceva decât născociri omenești. În cursul studiilor mele ulterioare am aflat că în Biblie nu scrie absolut nimic despre venerarea Mariei și a sfinților. Adevărata Maria, mama Salvatorului nostru, i-a direcționat spre Iesus pe servitori la nunta din Cana, când s-a terminat vinul: „*Să faceți ce vă va zice!*“ (Ioan 2:5). Și Cristos ne invită să venim direct la El, fără ocolul pe la sfinți pe care îl susține Roma: „*Veniți la Mine, toți cei ce vă trudiți și sunteți greu împovărați, și Eu vă voi da odihnă*“ (Matei 11:28). „*Iesus i-a zis: Eu sunt calea, adevărul și viața; nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine*“ (Ioan 14:6). „*Dacă veți cere ceva în numele Meu, voi face*“ (Ioan 14:14). Și Paul a scris sub inspirație divină: „*Căci este un singur Dumnezeu și un singur Mediator între Dumnezeu și oameni, omul Cristos Iesus*“ (1.Timotei 2:5).

Pe baza studiului meu biblic a trebuit să constat că întregul cult în jurul nenumăraților sfinți nu este altceva decât o născocire a Bisericii Romano-catolice. Pentru prima dată în viață am înțeles perfect că învățăturile Bisericii Romano-catolice erau greșite. Nu mi mai rămânea altceva decât să părăsesc Biserica Romano-catolică. Am început să fac pregătirile corespunzătoare, dar am dat înapoi în fața deciziei finale. Știam că părinții și frații mei se vor simți extrem de jigniți și că și credincioșii catolici vor fi foarte dezamăgiți. De asemenea, urma să pierd multe prietenii bune și de durată; trebuia să renunț la o siguranță a vieții, la prestigiu și la o viață confortabilă. Așa că am amânat chestiunea și m-am rugat. Totuși, răspunsul Domnului era limpede și fără echivoc: „*Cine iubește pe tată sau mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine, și cine iubește pe fiu sau pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine*“ (Matei 10:37). Pentru a nu mai fi nevoit să ascult asemenea îndemnuri din partea lui Dumnezeu, am pus Biblia la o parte și m-am năpustit cu și mai multă dedicare în lucrarea mea. Mi-am amintit că mă lăudasem în seminarul de preoți și mai ales în ziua hirotonisirii mele că voi fi unul dintre preoții cei mai buni.

Sabia Cuvîntului lui Dumnezeu

În ianuarie 1955 am avut parte de o surpriză plăcută. Predicatorul Giuseppe Zacchello, redactorul revistei „Convertirea“, a venit la mine în vizită în timp ce era în Kansas City, Missouri. Eu am rămas total perplex când m-a întrebat dacă sunt salvat. Această întrebare m-a urmărit, și eu m-am rugat din nou la Dumnezeu ca să-mi arate calea salvării. Răspunsul a fost limpede și în același timp încurajator: „*Să nu credeți că am venit să aduc pace pe pământ. _am venit să aduc pace, ci sabie*“ (Matei 10:34). Chiar de această sabie aveam eu nevoie ca să mă despart de tot ce-mi era drag și prețios. Acum, după ce am devenit credincios în Domnul Iesus prin aceea că am acceptat pentru mine personal în credință lucrarea Sa de salvare, am experimentat și împlinirea următoarei promisiuni a Domnului meu: „*Adevărat vă spun: _u este nimeni care să fi părăsit casă, părinți, frați, soție sau copii de dragul Regatului [Împărăției] lui Dumnezeu care să nu primească de mai multe ori pe atît în timpul acesta și viața eternă în epoca viitoare*“ (Luca 18:29-30).

Leo Lehmann și Giuseppe Zacchello l-au cunoscut bine pe Giovanni (John) Zanon. Între timp, acest curajos luptător pentru credința evangheliei este la Domnul.

(Traducător: Olimpiu S. Cosma)

Aceasta marturie este preluata din cartea

Departa de Roma, aproape de Dumnezeu - Volum II.

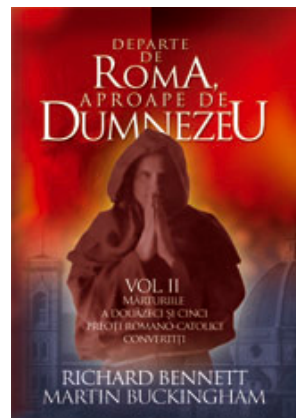
Richard Bennett / Martin Buckingham, editori

Marturiile a 25 de preoti romano-catolici convertiti

Vol. II.

Format A5

188 pag.

Ea se poate obtine direct de la editura:

AGAPE

str. Podului nr. 8

Fagaras/BV, 505200

ROMÂNIA

www.edituraagape.ro

sau in librariile crestine din toata tara.

Iar in Elveția de la:

CLKV

Hochstrasse 180

CH-8330 Pfäffikon ZH

ELVEȚIA

kontakt@clkv.ch

www.clkv.ch